

Józef, 153. Liedtke Maria, 154. Lipnicki Paweł, 155. Lis Edward, 156. Liszewski Stanisław, 157. Lulkiewicz Bogdan, 158. Łosiński Stefan, 159. Łuczak Wacław, 160. Łukasz Miłkołaj, 161. Maciejczyk Tadeusz, 162. Madejski Wacław, 163. Magiera Michał, 164. Makowski Feliks, 165. Malawski Edward, 166. Maizak Mateusz, 167. Malczyk Roman, 168. Malinowska Joanna, 169. Maliński Zdzisław, 170. Mannelski Bolesław, 171. Marciniak Wacław, 172. Marczyński Franciszek, 173. Marek Józef, 174. Markiewicz Janina, 175. Matusewicz Władysław, 176. Meleszkiewicz Jarosław, 177. Michałowski Felician, 178. Miklas Władysław, 179. Miłkowski Leon, 180. Mirowicz Jan, 181. Mrowiecki Jan, 182. Mrówczyński Leon, 183. Mudlaff Jan, 184. Nagalko Wiktor, 185. Niwiński Jerzy, 186. Noł Mieczysław, 187. Nowak Edward, 188. Nowak Józef, 189. Nowak Tadeusz, 190. Nowak Władysław, 191. Nowosad Maria, 192. Nowosielski Jan, 193. Okraglak Franciszek, 194. Olejnik Eustachy, 195. Oracz Leopold, 196. Pelech Stanisław, 197. Piassecki Jerzy, 198. Piątek Maria, 199. Piątyśzek Jakub, 200. Piechowicz Emil, 201. Piechulski Jan, 202. Piecuch Eugeniusz, 203. Pilewski Leon, 204. Piór Edmund, 205. Piotrowski Mieczysław, 206. Piotrowski Piotr, 207. Płuciński Władysław, 208. Pospieszynski Ryszard, 209. Potrykus Jan, 210. Prądella Wojciech, 211. Przybysz Bolesław, 212. Przybyszewski Marian, 213. Pułaczewski Władysław, 214. Pupilski Wincenty, 215. Putek Stanisław, 216. Pyszka Marian, 217. Pytlach Wincenty, 218. Radziński Albín, 219. Reiniger Zbigniew, 220. Rebis Stanisław, 221. Rogaczewski Czesław, 222. Rogala Karol, 223. Rongiers Józef, 224. Rożniecki Marian, 225. Rudnik Michał, 226. Rusin Ignacy, 227. Rybak Edward, 228. Rymowicz Czesław, 229. Rzepka Jan, 230. Rzepka Tadeusz, 231. Rzeppa Edward, 232. Sadowski Stefan, 233. Sakowski Aleksander, 234. Sarabecha Janina, 235. Sas Ziemowit, 236. Schenk Wojciech, 237. Sieczko Kazimierz, 238. Siengalewicz Włodzimierz, 239. Siewierski Bolesław, 240. Skorowicz Mieczysław, 241. Skarżyńska Walentyna, 242. Skawiński Stanisław, 243. Smigielski Edmund, 244. Sobański Jan, 245. Sprungowa Zofia, 246. Stanisławczyk Franciszek, 247. Stańczyk Stanisław, 248. Staszek Andrzej, 249. Stępkowski Tadeusz, 250. Stojaczyk Henryk, 251. Strutyński Jarosław, 252. Sućczyński Józef, 253. Suszka Rajmund, 254. Sutor Julian, 255. Szczucki Franciszek, 256. Szczukowski Józef, 257. Szmidi Longin, 258. Szmidi Romuald, 259. Sztab Helena, 260. Szulc Aleksander, 261. Syca Bolesław, 262. Szymkiewicz Stanisław, 263. Szwoch Bronisław, 264. Tarczyński Feliks, 265. Tarczyński Leonard, 266. Tamalczyk Bolesław, 267. Tryzno Mieczysław, 268. Wacławik Marian, 269. Warzyński Emilian, 270. Wegorek Czesław, 271. Wefle Maria, 272. Werpachowska Jadwiga, 273. Wiaromiej Irena, 274. Wieczorek Sylwester, 275. Wieczorkiewicz Bogusław, 276. Wilczyński Józef, 277. Wilkosz Edmund, 278. Wisnorski Mieczysław, 279. Własów Leon, 280. Wojaś Ignacy, 281. Wojaś Sylwester, 282. Wojciechowski Stanisław, 283. Wojewoda Edward, 284. Wojciechowski Mieczysław, 285. Wojtania Józef, 286. Wojtkowiak Stefan, 287. Woltersdorf Stanisław, 288. Woronicki Stanisław, 289. Wyżkowski Karol, 290. Zakuszeński Jan, 291. Zalewski Feliks, 292. Zalewski Franciszek, 293. Zarebski Zdzisław, 294. Zbiec Zygmunt, 295. Zelechowski Stanisław, 296. Zieliński Klemons, 297. Zieliński Stanisław, 298. Zimnik Stanisław, 299. Zjadacz Tadeusz, 300. Zochowski Janusz, 301. Zolkos Karol.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

707.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 lipca 1949 r.

w sprawie wykonywania orzeczeń o zabezpieczeniu przedsiębiorstw.

Na podstawie art. 17 dekretu z dnia 22 października 1947 r. o przypadku majątku (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 390) zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Sprawiedliwości, Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Handlu Wewnętrznego, Handlu Zagranicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Kultury i Sztuki, Zdrojów, Budownictwa oraz Komunikacji, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. Do wykonywania orzeczeń o zabezpieczeniu przypadku przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i rzemieślniczych na podstawie dekretu z dnia 22 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 390) właściwe są rejonowe urzędy likwidacyjne oznaczone w dalszym ciągu „r. u. l.”.

§ 2. Podstawą egzekucji są orzeczenia o zabezpieczeniu przypadku majątku wydane przez Sąd, Komisję Specjalną do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym lub jej delegatury. Odpisy tych orzeczeń stanowią tytuł wykonawczy.

Przy wykonywaniu orzeczeń o zabezpieczeniu przypadku r. u. l. stosują przepisy niniejszego zarządzenia, a ponadto przepisy egzekucyjne dla komórek egzekucyjnych r. u. l. Wykonywanie orzeczeń o zabezpieczeniu przypadku przedsiębiorstw bez odjęcia ich posiadania dotychczasowemu posiadaczowi.

§ 3. Zabezpieczenie przypadku przedsiębiorstwa następuje:

a) przez wpis w rejestrze handlowym i innych rejestrach publicznych.

b) przez wpisanie do księgi wieczystej wzmianki o zabezpieczeniu przypadku nieruchomości należącej do przedsiębiorstwa.

c) przez zajęcie przedsiębiorstwa bez potrzeby szacunku,

d) przez zajęcie wierzytelności, lub innego prawa.

Przez zajęcie przedsiębiorstwa bez odjęcia posiadania rozumie się ograniczenie praw właściciela, lub posiadacza do czynności zwykłego zarządu pod nadzorem osoby wyznaczonej przez r. u. l.

Przedsiębiorstwo pozostawia się w zarządzie posiadacza z tym jednak, że r. u. l. mianuje nadzorcę, który sprawuje nadzór stosownie do art. 773 kpc. oraz w zakresie swoich czynności stosuje się do poleceń r. u. l., a o spostrzeżonych wykroczeniach posiadacza przedsiębiorstwa natychmiast donosi r. u. l.

Nadzorca kontroluje działalność zarządcy przedsiębiorstwa; w szczególności zgody nadzorcę wymagają podjęcie wierzytelności, dyspozycje kredytami i sumami złożonymi w banku, oraz wszelkie czynności mogące uszczuplić majątek zabezpieczony.

Koszta związane z nadzorem pokrywa się z dochodów przedsiębiorstwa.

Wykonywanie orzeczeń o zabezpieczeniu przypadku przedsiębiorstw przez odjęcie ich posiadania dotychczasowemu posiadaczowi.

§ 4. Orzeczenia wydane przez Sąd, Komisję Specjalną do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym lub jej delegatury o zabezpieczeniu przypadku przedsiębiorstwa przez odebranie przedsiębiorstwa dotychczasowemu posiadaczowi (art. 13 ust. 2 dekretu z dn. 22 października 1947 r. Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 390) winny być doręczane w odpisach r. u. l. oraz właściwemu ze względu na rodzaj majątku Ministrowi, który wyznaczy zarządcę.

§ 5. R. u. l. natychmiast po otrzymaniu odpisu orzeczenia przystąpi do dokonania zabezpieczenia w sposób wyszczególniony w § 3 ust. 1 przy udziale zarządcy wyznaczonego przez właściwego Ministra, o ile otrzymał już zawiadomienie o jego wyznaczeniu.

§ 6. Na podstawie zawiadomienia o wyznaczeniu zarządcy — egzekutor r. u. l. wprowadzi zarządcę w posiadanie przedsiębiorstwa.

Zarządowi podlega wszystko to, co wchodzi w skład przedsiębiorstwa, jako zorganizowanej całości.

Posiadaczowi przedsiębiorstwa względnie osobom pod których zarządem przedsiębiorstwo się znajduje, egzekutor r. u. l. doręczy zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z podaniem treści orzeczenia.

Na żądanie zainteresowanych egzekutor powinien okazać tytuł wykonawczy.

Wprowadzenie w posiadanie winno nastąpić w obecności przedstawiciela Między Obywatelskiej, przywołanych dwóch świadków, przedstawiciela właściwej terenowej władzy przemysłowej, posiadacza przedsiębiorstwa lub osoby, pod której kierownictwem przedsiębiorstwo się znajduje, oraz w miarę potrzeby biegłego. Obecność zarządcy, oraz przedstawiciela władzy przemysłowej jest obowiązkowa.

§ 7. Posiadacz względnie osoby, pod których zarządem przedsiębiorstwo pozostawało, lub pozostaje, obowiązane są dostarczyć wszelkich danych dotyczących majątku oraz wydać wszelkie księgi, rachunki, rejestry, wykazy inwentarza, klucze, towary i inne wartości przedsiębiorstwa.

§ 8. Z przebiegu czynności egzekutor sporządza protokół w 6-ciu egzemplarzach oraz uczyni w ksiązkach handlowych, inwentarzowych i t. p. po ostatnich zamieszczonych w nich wpisach odpowiednią wzmiankę o wprowadzeniu zarządcy w posiadanie przedsiębiorstwa. Protokół winien zawierać opis przedsiębiorstwa, oświadczenie posiadacza względnie osoby, pod których zarządem przedsiębiorstwo pozostawało lub pozostaje, że protokół niniejszy obejmuje wszystkie składniki majątkowe i zobowiązania przedsiębiorstwa i żadne z tych składników i zobowiązań nie zostały zatajone, oraz oświadczenie zarządcy, że rzeczy w protokole wymienione przejął i że obejmuje zarząd przedsiębiorstwa. Protokół winien być podpisany przez wszystkie osoby biorące udział w czynności. O przyczynach braku podpisu którejkolwiek z tych osób należy uczynić wzmiankę w protokole.

§ 9. Po jednym egzemplarzu protokołu otrzymują:

a) zarządcę,

b) posiadacza przedsiębiorstwa, względnie osobę, pod zarządem której przedsiębiorstwo pozostawało,

c) właściwe ministerstwo.

d) władza orzekająca o zabezpieczeniu.

Pozostałe dwa egzemplarze załącza się do akt sprawy.

§ 10. Z chwilą zajęcia dokonanego w myśl § 5 posiadacz i inne osoby, które zarządzały przedsiębiorstwem, tracą zarząd oraz prawo rozporządzania majątkiem wchodzącym w skład przedsiębiorstwa.

§ 11. Zarządca jest wyłącznie upoważniony do zarządzania przedsiębiorstwem i do wykonywania wszelkich czynności w ramach prawidłowej gospodarki.

Czynności przekraczające zwykły zarząd mogą być wykonywane tylko za zezwoleniem właściwego Ministra. Dotyczy to w szczególności inwestycji, które przekraczają czynności zachowawcze zwykłego zarządu.

§ 12. Po wprowadzeniu w posiadanie niezależnie od czynności zabezpieczających dokonanych przez r. u. l., zarządca powinien niezwłocznie:

a) zgłosić wniosek do Sądu Okręgowego o ujawnienie zarządcy w rejestrze handlowym,

b) powiadomić o ustanowieniu zarządu dłużników przedsiębiorstwa oraz banki, instytucje, w których złożone są pieniądze, lub inny majątek wchodzący w skład przedsiębiorstwa z zaznaczeniem, iż uiszczenie dokonane do rąk dotychczasowego posiadacza, właściciela przedsiębiorstwa, lub osób przez nich upoważnionych nie umarza tego zobowiązania; powiadomienie to może być dokonane również w formie obwieszczenia w Monitorze Polskim.

§ 13. W przypadku ujawnienia majątku nie objętego opisem, zarządca winien spowodować dodatkowy opis majątku przedsiębiorstwa.

§ 14. Zarządca winien dbać o dobro przedsiębiorstwa i jego zachowanie.

§ 15. Zarządca winien prowadzić prawidłową rachunkowość przewidzianą odpowiednimi przepisami dla przedsiębiorstw tego rodzaju.

§ 16. Koszty ustanowienia i sprawowania zarządu obciążają majątek objęty zarządem.

Wysokość wynagrodzenia zarządcy oznaczy właściwy Minister.

W przypadkach, gdy zarządcą jest osoba prawna, wynagrodzenie za sprawowanie zarządu wypłacane będzie osobie prawnej.

§ 17. Nadzór nad czynnościami zarządcy należy do właściwego Ministra.

§ 18. Zarządcy winni władzom nadzorującym przysyłać bilanse i sprawozdania w terminach przez te władze wskazanych, a po ustaniu zarządu — złożyć sprawozdanie z całego okresu jego sprawowania.

§ 19. W przypadku uchylenia orzeczenia o zabezpieczeniu przypadku mienia właściwy Minister odwoła zarządcę, który przy udziale egzekutora r. u. l. wyda właścicielowi protokół o całym majątku przedsiębiorstwa.

§ 20. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

w/z P. Jaroszewicz Gen. Bryg.
Wiceminister

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w/z Z. Kliszko

Podsekretarz Stanu

MINISTER GÓRNICICTWA I ENERGETYKI R. Nieszporek

KIEROWNIK MINISTERSTWA

PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

w/z R. Fidelski

Podsekretarz Stanu

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO

E. Stawiński

MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

w/z J. Domański

Podsekretarz Stanu

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w/z W. Zawadzki

Podsekretarz Stanu

MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO w/z J. Kutin

Podsekretarz Stanu

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

J. Dąb-Kociol

MINISTER KULTURY I SZTUKI

S. Dybowski

MINISTER ZDROWIA

w/z B. Kożusznik

Podsekretarz Stanu

MINISTER BUDOWNICTWA

M. Spychalski

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

708.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 lipca 1949 r.

o ustaleniu wysokości zaliczkowej opłaty za pomoc leczniczą dla osób pobierających zaopatrzenia emerytalne lub renty.

Na podstawie art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r.

o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r.

o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz

§ 11 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, z dnia 5 marca 1947 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Komunikacji, Poczty i Telegrafów, Leśnictwa, Administracji Publicznej oraz Ziemi Odzyskanych o pomocy leczniczej dla osób pobierających zaopatrzenia emerytalne lub renty (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 159) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się zaliczkową opłatę miesięczną za każdą osobę (grono rodzinne), pobierającą zaopatrzenie emerytalne lub rentę, na kwotę 400 zł.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 r.

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

w/z Tadeusz Kochanewicz

Podsekretarz Stanu

709.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 lipca 1949 r.

o terminie wejścia w moc prawa o sądach obywatelskich w gminach wiejskich: Cisów, Górno, Błaszk, i o utworzeniu jednego Sądu Obywatelskiego dla gmin wiejskich: Cisów, Górno i Daleszyce w gminie wiejskiej Daleszyce, oraz jednego Sądu Obywatelskiego dla gminy wiejskiej Błaszk i miejskiej Błaszk w m. Błaszk.

Na podstawie art. 1 § 2, 73 prawa o sądach obywatelskich z dnia 22 lutego 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 64), zmienionego dekretem z dnia 21 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 153) — zarządzam, w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, co następuje:

§ 1. Oznacza się dzień 1 sierpnia 1949 r. jako termin, odkąd przepisy tego prawa wejdą w moc w okręgu gmin wiejskich Cisów i Górno, pow. kieleckiego, oraz w okręgu gminy wiejskiej Błaszk, pow. kaliskiego.

§ 2. Tworzy się jeden Sąd Obywatelski w gminie wiejskiej Daleszyce dla gmin wiejskich Cisów, Górno i Daleszyce.

§ 3. Tworzy się jeden Sąd Obywatelski w m. Błaszk dla gminy wiejskiej i miejskiej Błaszk.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w/z T. Rek

Podsekretarz Stanu

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

W. Wolski

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

710.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1949 r.

w sprawie planowania kasowego.

§ 1. Celem właściwego regulowania obiegu pieniądza gotówkowego w gospodarce narodowej wprowadza się planowanie obrotów pieniądzem gotówkowym, zwane w dalszym ciągu planowaniem kasowym.

§ 2. 1. Instytucją kierującą planowaniem kasowym jest Narodowy Bank Polski.

2. Narodowy Bank Polski:

a) sporządza projekt ogólnego planu kasowego

b) wykonuje ogólny plan kasowy

c) sporządza sprawozdania z wykonania ogólnego planu kasowego

d) kontroluje wykonanie planów kasowych.

§ 3. 1. Obowiązkowi planowania kasowego podlegają jednostki wymienione w art. 1 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 294) zwane w dalszym ciągu uczestnikami planowania kasowego.

2. Minister Skarbu może upoważnić Narodowy Bank Polski do zwalniania na określony przeciąg czasu jednostki wymienione w ust. 1 od obowiązku planowania kasowego.

§ 4. 1. Uczestnicy planowania kasowego obowiązani są do sporządzania kwartalnych wniosków kasowych, obejmujących wszystkie obroty gotówkowe i przedkładania ich właściwym bankom (oddziałom) w terminie do dnia 5 miesiąca poprzedzającego planowany kwartał.

2. Przez właściwy bank rozumie się instytucję kredytową, w której uczestnik planowania kasowego posiada rachunek bieżący lub żyrowy.

3. W stosunku do instytucji kredytowych i ich oddziałów właściwym bankiem jest terytorialnie właściwy oddział Narodowego Banku Polskiego.

§ 5. Na podstawie wniosków kasowych uczestników planowania kasowego banki (oddziały) sporządzają wnioski kasowe oddziału banku i przedkładają je właściwym terytorialnie oddziałom Narodowego Banku Polskiego.